

Sygn. akt V GC 300/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

Protokolant: sekr. sądowy Monika Grodzka

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2021 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

P. K. (1) NIP: (...)

przeciwko

A. S. NIP: (...)

o zapłatę 10 541,10 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda P. K. (1) kwotę 10 541,10 zł (dziesięć tysięcy pięćset czterdzieści jeden złotych dziesięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot:

1 070,10 zł od dnia 08 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty;

2 822,85 zł od dnia 10 lutego 2018 roku do dnia zapłaty;

1 881,90 zł od dnia 07 lutego 2018 roku do dnia zapłaty;

4 766,25 zł od dnia 04 lutego 2018 roku do dnia zapłaty;

2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 367,00 zł, w tym kwotę 3 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Sędzia

Rafał Rogiński

Sygn. akt V GC 300/20 upr

UZASADNIENIE

Powód P. K. (1) w pozwie skierowanym przeciwko A. S. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kwoty 10 541,10 zł wraz

z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot wskazanych w pozwie oraz zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał,

że sprzedał pozwanemu gaz płynny w ilości i kwocie łącznej wyszczególnionej w fakturach VAT załączonych do pozwu, a pozwany nie uiszczył wymaganej należności.

Nakazem zapłaty z dnia 08 stycznia 2020 r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Od nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw zaskarżając nakaz w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany argumentował, że uregulował kwoty wskazane w fakturach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód sprzedawał pozwanemu gaz płynny. Gaz był dostarczany bezpośrednio do pozwanego. Za zrealizowane dostawy wystawiane były faktury, które przesyłano pozwanemu drogą elektroniczną. Pozwany po otrzymaniu faktury miał dokonać zapłaty w formie przelewu. Kwot wskazanych na dołączonych do pozwu fakturach pozwany nie zapłacił. Niekiedy podczas realizacji dostawy kierowcy powoda odbierali bezpośrednio od pozwanego w gotówce różne kwoty pieniędzy będące zapłatą za wcześniej zrealizowane dostawy. Adnotacje o wysokości odebranych kwot umieszczane były na kartach nalewu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: faktur k 13-16, kart nalewu k 29, k 31, k 33, zeznań świadków: P. K. (2) k 93, M. K. k 94 i D. M. k 94-95.

Dowody zgłoszone przez powoda na rozprawie w dniu 05 lutego 2021 r. zostały pominięte jako spóźnione na podstawie art 458⁵ § 1 i § 4 k.p.c.

Sąd zważył co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy sprzedaży.

Na podstawie art 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Pozwany nie kwestionował dostarczenia mu gazu ani nie zgłaszał zastrzeżeń co ilości dostarczonego towaru, argumentował jednak, że zapłacił za dostawy. Potwierdzeniem tego faktu miały być znajdujące się na dołączonych do sprzeciwu od nakazu zapłaty dokumentach (kartach nalewu) adnotacje „zapłacono” oraz kwota wskazana obok każdej z nich.

W ocenie Sądu powołane przez pozwanego dowody nie potwierdzają dokonania przez niego zapłaty za dostarczony gaz. Przeczą temu zeznania świadków oraz adnotacje znajdujące się na każdej z wystawionych faktur (Forma płatności: przelew 7 dni). Zdaniem Sądu zeznania świadków są wiarygodne, szczerze i razem z innymi zebranymi w sprawie dowodami tworzą logiczną całość. Sąd nie ma żadnych wątpliwości, że od pozwanego na rzecz powoda pobrane zostały w gotówce kwoty wskazane na kartach nalewu czemu nie zaprzeczyli przesłuchani świadkowie. Nie ma jednak żadnego dowodu na to, iż kwoty te stanowiły zapłatę za dostawę towaru, której powód dochodzi w niniejszym postępowaniu. Zauważyć należy, że kwoty wskazane na kartach nalewu (2000,00 zł, 3000,00 zł i 2000,00 zł) nie odpowiadają kwotom wskazanym na wystawionych fakturach. Zdaniem Sądu, gdyby pozwany za dostarczony gaz uiszczał zapłatę gotówką bezpośrednio u kierowcy w trakcie realizacji dostawy to kwoty przez niego zapłacone odpowiadałyby kwotom wskazanym na wystawionych fakturach. Rozbieżność tych kwot (na fakturach i na kartach nalewu) potwierdza, że kwoty zapłacone w gotówce nie dotyczyły należności z wystawionych faktur, które zostały dołączone do pozwu i za

które powód domaga się zapłaty w niniejszym postępowaniu lecz stanowiły zapłatę za inne zobowiązania pozwanego wobec powoda.

Z uwagi na wszystkie przedstawione wyżej okoliczności po przeanalizowaniu całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że pozwany powinien zapłacić na rzecz powoda kwotę dochodzoną w pozwie.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na koszty procesu w sprawie, poniesione przez stronę powodową składają się opłata od pozwu

w wysokości 750,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 3600,00 zł .

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)